

Ἀπὸ τοῦ παρόντος φύλλου διακόπτεται ἡ ἀποστολή τοῦ ΔΑΣΤΕΟΣ εἰς πάντας τοὺς μὴ πληρώσαντας ἄχρι τοῦδε τὴν συνδρομὴν των. Ἡ ἀποστολή ἐπαναληφθήσεται ἅμα τῇ πληρωμῇ, μετὰ τὴν ὁποίαν οἱ πληρώσαντες θὰ λάβωσι καὶ τὰ ἐν τῷ μεταξὺ καθυστερούμενα φύλλα.

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Ἡ ἀποτέφρωσις τῶν δασῶν καὶ οἱ πυρκαϊαί. — Ἡ χάθαδος τῶν καθηγητῶν. — Μονομαχία ἐν τῷ πεδίῳ τοῦ Ἄρεως. — Ὁ διάδοχος Κωνσταντῖνος. — Ἡ μητριά τῆς Ἑλλάδος. — Αἱ φιλοφρονήσεις τοῦ κ. Ρούμβωλδ. — Εἰς δήμαρχος παύμενος. — Ἡ κεφαλή τοῦ Σωκράτου.

Ἡρεμὸς καὶ εἰρηνικὴ διέρρευσεν ἡ ἑβδομάς ὀλόκληρος, ἀνά πασαν τὴν Ἀττικὴν, χωρὶς οὐδ' ἐφημερίδες νέαι νὰ ἐκδοθῶσιν, οὐδ' αἱ ἅμαξαι νὰ διαμελισωσιν ἕνα τοῦλάχιστον δικθάτην, οὐδ' ἡ λύσσα νὰ προσβάλλῃ τοὺς λαίπυους. Ὡς ἐκ περισσοῦ, οὐδ' ἐν δάσος ἐνεπρήσθη καθ' ὅλην τὴν περιφέρειαν καὶ ἡ πρωτοφανὴς αὕτη διὰ τὴν ἐποχὴν, ἣν διερχόμεθα, ἐξήρσεις, ἐθεωρήθη, ὡς ἀριστος οἰωνός, προμηνύων, ὅτι οὐδ' αὐτὸ τὸ ὑπίσθεν τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν Δάσος θ' ἀποτεφρωθῇ—ἐρέτας τοῦλάχιστον—ἐκ τῶν εὐφλέκτων οὐσιῶν, τῶν καύμων καὶ τῶν φλογερῶν στεναγμῶν, οἵτινες πλημμυροῦσι καὶ ἐξέρχονται ἀπὸ τοῦ βάθους τῶν ἐντοσθίων παντὸς πυρκαϊοῦ.

Ἄλλ' ἀντὶ τούτων ὅλων ἤλθον προῶρως τὰ κυνικὰ καύματα καὶ οἱ καθηγηταὶ τῶν γυμνασίων ἐκ τῶν ἐπαρχικῶν, κατέστη δὲ ἀφόρητος ὁ καύσων, ἀφόρητα τὰ ἐνδύματα καὶ φορητὴ μόνον ἡ κατάστασις τῶν ξενοδόχων, οἵτινες ἀντιστρέφοντες τοὺς συνήθεις ὄρους, διδάσκουσι τοὺς καθηγητάς ὅτι τὰ κτηθέντα ἐκ τῆς διδασκαλίας τοῦ εὐ ζῆν ἀνήκουσιν εἰς τοὺς παρέχοντας τὸ ζῆν, ὡς θ' ἀποδείξῃ τὸ μετ' ὀλίγον μέλλον. Καὶ ἀντικαθιστῶσαι τὰς συνήθεις σκιας, θς παρέχει τὸ φῶς τοῦ ἡλίου ἢ τῶν φανῶν, ἐθεάθησαν ἄλλαι σκιάι, συνοδεύουσαι ἀναποσπάστως τοὺς κ. κ. βουλευτάς εἰς τὰ ὑπουργεῖον τῆς παιδείας καὶ κλίνουσαι πρὸ τοῦ ἀρμοδίου τμηματάρχου τὴν ὀμκλήν κεφαλὴν καὶ τὸ ἀνώμαλον ῥῆμα: «Μετατέθη, ἀπελύθη, παρητήθη παρακαλοῦμεν, διατάξτε, διυρίσασιν...

Ἄλλ' ἀφῆκε τὰς ἀθυρήτους ἡμέρας ἐτάραξαν κρότοι παράδοξοι. Προήρχοντο οὗτοι ἐκ τῆς ἀπαισίας Κούτρας καὶ ἀντήχησαν εἰς τὰς στήλας τῶν ἐφημερίδων. Ἐκαμε κρότον ἡ δεῖνα ἐφημερίς, ἔκαμε κρότον τὸ δεῖνα ἄρθρον. Ἀλλὰ τὸν μεγαλείτερον κρότον προῦξένησαν δύο πιστόλια κενωθέντα ἐν τῷ πεδίῳ τοῦ Ἄρεως—ὦ! τὸ κακὸν παιδίον—καὶ καταταράξαντα τὴν πόλιν. Οἱ διαθάται ἔσπευσαν εἰς τὴν Ἀστυνομίαν διὰ νὰ μάθωσι τὴν αἰτίαν. Ἀλλὰ ποῦ νὰ τὰ γνωρίζῃ ὅλα καὶ αὐτὴ ἡ δυστυχὴς. Ἀπλοϊκὸς τις ὑπάλληλος εἶπεν ὅτι τὴν παραμονὴν ἐπετροπή ἢ ἐναρξίς τοῦ κυνηγίου καὶ ἴσως δοκιμάζουσι τὰ ὄπλα των οἱ κυνηγοί. Ἐπειτα ἐγνώσθη—διότι ἐκτακτὸς ἐτηρήθη μυστικότης—ὅτι ἐγένετο ἐκεῖ μονομαχία, δηλ. ὅτι δὲν συνέβη τι κακόν. Καὶ ὄντως. Κατὰ τινὰ στατιστικὴν, ἐξ ἑβδομηκοντα ὀκτώ μονομαχούντων, εἰς μόνος φανεύεται. Καὶ τοῦτο ἐν Γαλλίᾳ, ἄπου ἡ γῆ εἶνε καταλληλοτέρα διὰ τοιαῦτα προΐοντα. Φαντάσθητε λοιπὸν ἂν ἔχη κανένα φόβον ὁ μονομαχῶν σήμερον, ἀφοῦ ἐν τοιούτοις ἀγῶσι, ἑβδομηκοντα ἐπτὰ σφαῖραι εἶνε ἀβλαβεῖς καὶ μία μόνον θανατηφόρος. Ἡμεῖς θὰ ἐπροτείνωμεν διὰ τινὰς περιστάσεις τὴν αὐτοκτονίαν ἣτις εἶνε μέσον μᾶλλον τελεσφόρον, ὡς ἀπεδείχθη κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας ἐν Θεσσαλίᾳ. Ἐκεῖ μεταξὺ τεσσάρων αὐτοχειρισθέντων, οὐδεὶς ἐσώθη...

Ἄλλ' ἔλθωμεν ἐπὶ γεγονότα μᾶλλον εὐάρεστα, καίτοι ὀλίγιστα ἀναφέρονται τοιαῦτα. Ἄν ἡ αὔριον ὑπήγατο εἰς τὴν δικαιοδοσίαν ἡμῶν, θὰ ἐσπεύδομεν νὰ ἐκφράσωμεν τὴν ἀμετρον εὐφροσύνην ἣν ἡ ἡμέρα αὕτη παρέχει εἰς ὅλον τὸ Ἑλληνικὸν γένος, δούλον ἢ ἐλεύθερον. Σήμερον συμπληροῦ ὁ διάδοχος Κωνσταντῖνος τὰ δεκαοκτώ του ἔτη, καὶ αὔριον γίνεται ἐνήλιξ πλέον, ὁ εὐελπίς βλαστὸς ὅστις κατὰ τὰς ἐλπίδας καὶ τοὺς πόθους τοῦ Γένους θὰ μεγαλυθῇ καὶ θὰ περικαλύψῃ μίαν ἡμέραν διὰ τῆς εὐεργετικῆς σκιάς τοῦ ὅλην τὴν ἐνδοξὸν γῆν, ἣτις συγκινεῖται εἰς τὸ ἀκουσμα τοῦ ὀνόματός του.

Ἀπὸ τινῶν ἡμερῶν ἀπουσιάζει καὶ ὁ βασιλεὺς, μὴ δυνηθεὶς ν' ἀποφύγῃ τὸν πειρασμὸν τοῦ θερινοῦ εἰς Ἑσπερίαν ταξιδίου. Ἔσχεν ἐν τούτοις τὴν εὐτυχὴν ἰδέαν νὰ περιβληθῇ δι' αὐστηροῦ ἰncognito καὶ οὕτω θὰ σωθῇ ἀπὸ τὰς τρυφερὰς περιπτώσεις τῶν βασιλικῶν ἀδελφῶν του, οἵτινες ἐνῶ πρὸ τινῶν μνηῶν ἀπέκλειον τὴ βασιλείον του, θὰ ἦσαν πρόθυμοι βεβαίως τῶρα νὰ τῷ ἀπονείμωσιν ἐκτάκτους τιμὰς καὶ νὰ τῷ σφίξωσι τὰς χεῖρας μετὰ τῆς αὐτῆς ζέσεως μεθ' ἧς τότε ἐσφίγγον τὸν λαιμὸν τοῦ λαοῦ του. Ἀλλὰ μετακρίνων πρὸς τῷ Παππῷ τῆς Ἑυρώπης, ὅπως ἐσυνείθισαν ν' ἀποκλιῶσι τὸν πτερά του, θὰ τῷ εἶπῃ βεβαίως ὅτι ἡ ἐγγονὴ αὐτοῦ ἐγένετο σκληροτάτη μητριά τῆς πτωχῆς Ἑλλάδος, ἣτις πᾶν ἄλλο ἤλπιζεν ἢ τοιοῦτόν τι ἐκ τῶν καλῶν συγγενῶν τῆς.

Τίποτε σχεδὸν δὲν ἀπέμεινεν εἰς ἀνάμνησιν τοῦ ἀποκλεισμοῦ. Οἱ προκαλέσαντες αὐτὸν κ.κ. πρεσβευταὶ μᾶς ἀπεχαιρέτισαν ὁ εἰς μετὰ τὸν ἄλλον. Καὶ ὁ κ. Κυρτοπάσης—ὄρα καλὴ ἔς τὴν πρόμη του—ἀνεχώρησε τελευταίως καὶ αὐτός. Τίς οἶδε δὲ πότε ἢ ἂν θὰ ἐπανέλθωσι. Ὁ σὲρ Ὀράτιος τοῦ ὁποίου τὴν ἀνάμνησιν διατηρεῖ ζωηρὰν καὶ αὐτὴ ἡ θύρα τοῦ γραφείου τοῦ κ. Δηληγιάννη ἐγένετο αἰτίαι φρικτῆς μελανοχυσίας κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας, διὰ τε τὴν ἀποκαλυφθεῖσαν σύμβασίν του μετὰ τοῦ ποτὲ ὑπουργοῦ τῆς παιδείας κ. Ζυγομαχᾶ περὶ συμμιγοῦς ἀγγλογαλλικῆς γλώσσης εἰσαχθησομένης εἰς τὰ σχολεῖα τοῦ κράτους, καὶ διὰ τὸ κάρθιον βέλος ὑπερ ἐκ Μελίτης ἐξηκόντισε καθ' ἡμῶν ἐξομνῶν τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν διὰ τὴν ἀτάραχον ἀξιοπρεπείαν του ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ταῖς φοβεραῖς καθ' ἧς κατορθώσαμεν νὰ κρατήσωμεν τῆς ὀργῆς ἡμῶν μέχρι τοῦ ἀπιστεύτου βαθμοῦ. . . νὰ μὴ κομποποιήσωμεν οὐδένα τῶν κ. πρεσβευτῶν! Μᾶς κολακεύει πάλιν ὁ σὲρ Ρούμβωλδ.

Καὶ ὁ ἀτυχὴς δήμαρχος τῆς Κέας κ. Φωκᾶς, αὐτὸς ἐπλήρωσε δι' ὅλους. Ἐνῶ εἰς ἄλλους κειροὺς θὰ ἐθυμαζέτο διὰ τὴν εὐαγγελικωτάτην πράξιν του, ἐπαύθη νῦν ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως διὰ τὰ πρὸς τὸν Ἀγγλον κύριον εὐχριστήριά του.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ μνημονεύομεν καὶ τῆς ἀρσεως ἄλλου ἀποκλεισμοῦ, τοῦ τῆς Ἀκροπόλεως, ἣν ὁ κ. Καββαδίας προσεπάθει νὰ στενοχωρήσῃ, φαίνεται διὰ νὰ τὴν ἀναγκάσῃ νὰ τῷ παραδώσῃ ὅλους τοὺς κεκρυμμένους θησαυροὺς τῆς. Ἦδη ἡ εἰσαδος εἶνε ἐλεύθερα, καὶ διαδίδεται μάλιστα ὅτι πρὸς πείσμα τοῦ ζηλοτύπου ἀποκλειστοῦ, θὰ ὀρισθῇ μία ἡμέρα τῆς ἑβδομάδος καθ' ἣν θὰ παιανίζῃ μουσικῆ διὰ νὰ προκαλῆται ἐκεῖ πλειότερον πλῆθος τοῦθ' ὅπερ ἴδει νὰ γίνεται, διὰ λόγους καλαισθητικούς.

Περὶ τῆς ἐν τῷ χειμάρρῳ τῆς Βάθειας ἀνακαλυφθείσης κεφαλῆς τοῦ Σωκράτους πολλὰ τὰ παράδοξα διαδίδονται. Κατ' ἄλλους ἡ κεφαλή αὕτη ἀνήκει εἰς ἕνα φερόνυμον ἐκ τῶν ἄλλοτε καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου,